

„Над тефтерчето на Левски: НАРОДЕ????“

Васил Левски – Апостола на свободата, е български революционер и национален герой, който със своята храброст и решителност се отдава на една единствена цел – чиста и свята република. Той е бележит герой в съзнанието на българския народ и до ден днешен. За необикновения образ и несломим дух, но и готовност за борба, разбираме още по времето, когато той е прескочил непреодолимо за другите препятствие като скокът му е наречен „лъвски“ и така получава прозвището си - Васил Левски. Обикаляйки села и градове, Левски има за цел да пробуди народа към действие, но и да покаже колко силен и могъщ може да бъде един народ, обединявайки се за една обща цел. Така създава тайни комитети, а хората, избрани да му се доверят - следват делото му. Те виждат качествата на един лидер, който вярва в народа, но и в правотата на действията си. Самият той е казал: „Дела трябва, а не думи.“

Днес всеки един от нас си спомня за този велик герой, който буди в нас преклонение, но и ни кара да осъзнаем колко важно е да знаеш за какво се бориш. Думите от тефтерчето на Левски: „НАРОДЕ????“ е призив на революционера към народа за пробуждане, но и подтик към действие, защото българското общество има силата да промени своето положение само ако дръзне да се отдаде на святата кауза и да последва нелекия път на Левски. Но това е не само призив към народа по онова време, то е подтик и към днешното поколение, което носи същата тази кръв като предците си. Защото ние сме промяната, която искаме да видим около нас. Имаме великия пример на един храбър герой, който не се поколебава да се жертва за своята кауза, защото всяко нещо изисква жертви. Призивът на Левски е актуален и днес. И днес народът има нужда да се осъзнае и да се обедини. Всяко време има своите каузи, значими за обществото, които изискват човек да напусне личното пространство и да изпълни обществения дълг. Такива хора притежават будно съзнание, борчески дух, но и непримиримост към неправдата. Те носят примера на Апостола в сърцето си и знаят, че дадена цел се осъществява само ако си напълно отдаден на нея.

Друг поглед към написаното в тефтерчето на Левски може да се възприеме като вик на героя към хората, които не искат да осъзнаят реалността, в която живеят и сякаш са се примирили с всички нечестности. Пример за това са всички онези, които не признават

делата на другите, нямат куража, но и вярата, че нещо може да се промени. За тях е трудно прозрението, че грижата за общото благо изисква действия от тяхна страна. В трудните времена, в които Апостола е живял, голяма част от хората по същия начин, отказвали да помагат в името на народа и не допринасяли с нищо, готови са на предателство, за да спасят себе си, пренебрегвайки делото на героя. Но такива хора, незачитащи делата на предците си, са обречени на гибел, защото са лишени от съзнанието за отдаденост на нещо свято като делото за освобождението от робство и постигане на равноправие между всички народи.

Васил Левски на първо място ни учи, че трябва да бъдем хора, които имат съзнание, чест и достойнство, но и отдаденост към родното. Важно е обществото да знае накъде е поело и каква е целта му, защото един народ е изгубен, ако не знае посоката и причината поради която е тръгнал. Тефтерчето, в което е писал, съдържа ценни слова, които и до ден днешен се помнят от истинските ценители на историята. Те показват колко отдаден е бил на идеята да има свобода, справедливост и равноправие. Също така в някои от тях проличава борческият дух на героя готов да се жертва, за общото благо на народа: „Ако спечеля, печеля за цял народ - ако загубя, губя само мене си“. Всичко това е посветено на народа. На всички онези, които трябва да се вслушат в думите, но и да помнят делата му, защото народът е като сърцевината на родината, без него отечеството не може да съществува. Трябва народът с познанията от миналото да работи за мира и общото благо, защото всичко, което предците ни са завещали, е с цел да го съхраним и поддържаме. Васил Левски е отличителна личност, която е пример за всички онези, притежаващи несломим дух, отстояващи правотата си и борейки се за едно по-добро бъдеще на родината. И до днес се почита делото му и когато се сещаме за него, сърцата ни се изпълват с гордост, почит и преклонение. Не трябва да забравяме думите на Левски: „Времето е в нас и ние сме във времето; то нас обръща и ние него обръщаме.“ Тези слова са символ на човешкия дух, който не се оставя на трудностите във времето и винаги е готов за промяната. Апостола е оставил следа след себе си, която ще се помни вечно, но не само ще се помни, но ще бъде пример и вдъхновение за бъдещите поколения, на които ще им послужи като вдъхновение.

Симона Валериева Мачокова